

LAND I SIKTE: Tre år gamle Karen Marie har vært mer på havet enn på land i sitt liv. Og hun stortrives på bølgene!

VIL DU LESE
OG SE MER OM
FAMILIEN?

Sjekk ut disse sidene:

- youtu.be/JBy6vhQ08y0
- youtu.be/RelriOLWhfs
- www.sailingvilja.no

3 år gamle Karen Marie krysser Atlanteren AI, AI, KAPTEIN, LAND I SIKTE!

Sommeren 2015 gjorde ekteparet Ingrid og Jon Petter Li Slungaard Myklebust det som så mange drømmer om: De solgte alt – og dro på verdensomspennende seilas. Med seg på havet har de datteren Karen Marie. Og treåringen er allerede blitt en dreven matros – og den mest sjøsterke av mannskapet.

TEKST: Ingrid Slungaard Myklebust og Knut Hovind
FOTO: Jon Petter Li S. Myklebust og Ingrid Slungaard Myklebust

– **ALLE OM** bord er sjøsterke, men Karen Marie er den tøffeste av oss alle. Hun takler glatt at båten ruller i berg- og dalbane-bølger og blir ikke sjøsyk. Det er fascinerende å se hvordan hun er helt uberørt av at grunnen gynger, og at det er vann rundt oss på alle kanter. Ofte må vi andre sette sjøben for å klare å holde oss oppreist. Men ikke Karen Marie. Hun har balanse som en turner på bom og er helt uanfektet av at verden ikke står stille. Om bord kan sjøsjuka sende sjøvante voksne ned for telling når bølger og vind øker på, men Karen Marie er allerede en dreven matros og leker uanfektet og glad omkring i båten, forteller mamma Ingrid.

STORHAVET VENTER ...

Tre år gamle Karen Marie er nærmest født på havet. Hun var bare noen måneder gammel da mamma Ingrid (45) og pappa Jon Petter (51) virkeliggjorde drømmen i 2015. De kjøpte en 50 fots seilbåt som de døpte «Vilja». Siden har de bodd om bord.

Ingrid forteller: – Jon Petter og jeg har to sønner hver fra tidligere ekteskap. De fire guttene våre, som alle er i 20-årene, har også i perioder vært mannskap i «Vilja», men det er bare vår felles datter

Karen Marie som har vært med hele veien.

Svolværingen Jon Petter bodde i Grong i Nord-Trøndelag, og jobbet som skipsfører i Kystverket. Ingrid bodde i Trondheim, og var seniorrådgiver innen ny energi- og klimateknologi, da de bestemte seg for livet på havet. Jon Petter fikk permisjon, mens Ingrid måtte si opp jobben. Først solgte de Jon Petters hus i Grong, og siden Ingrids hus i Trondheim. Og så seilte de av gårde ...

Den første turen var langs norskekysten, og i fjor dro de sørover. Det har blitt lange og flotte turer langs Europas kyst. I vinter bestemte de seg for å krysse Atlanteren. Nå var det selve storhavet som ventet.

– Tro meg, det sto ikke krystallklart for meg at den lille jenta vår skulle bli med over Atlanteren. Et alternativ var jo at Karen Marie og jeg skulle fly over Atlanteren, og så måtte Jon Petter seile over med et annet mannskap uten

» **Æ e jo en båtjente!**

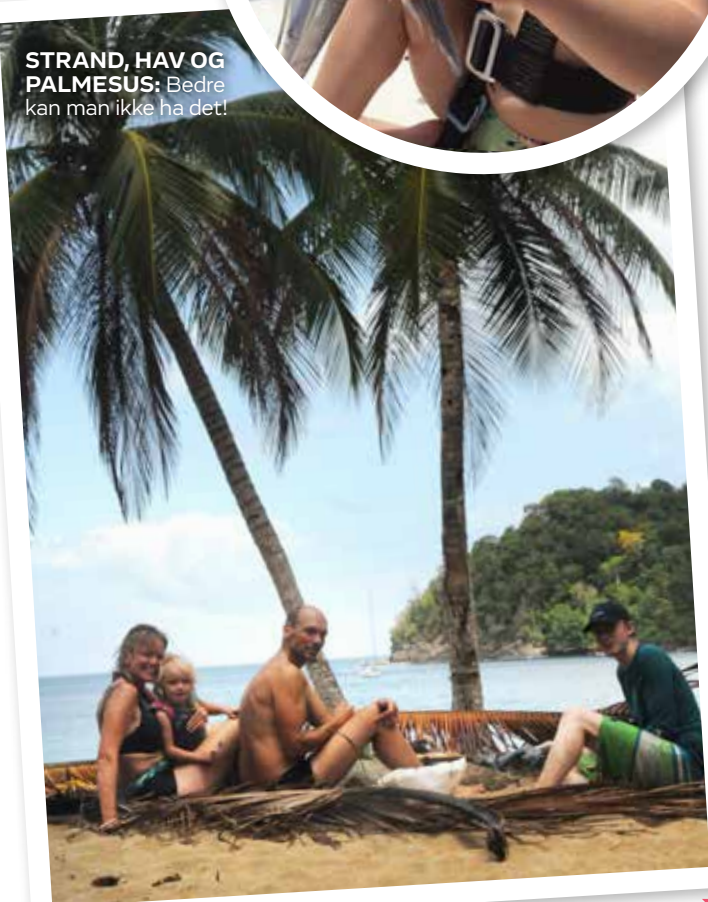
KAREN MARIE ETTER AT HUN FORBLØFFET SØSKENBARNET VED Å RAMSE OPP NAVNENE PÅ EN REKKE FISK OG SJØDYR BÅDE PÅ NORSK OG ENGELSK.

MOR'N DU:

Dette er en artig kar, tenker Karen Marie og studerer flyvefiskens nøye. Det er mange av denne arten som kommer flyende opp på dekk – til alle døgnets tider.

STRAND, HAV OG PALMESUS: Bedre kan man ikke ha det!

HIMMELRIKET VED HAVET

Familien Slungaard Myklebust har opplevd mange gullstunder på sine mange seilaser. Her er en av dem.

Ingrid forteller:
«Vi lå for anker utenfor Englishman's Bay i Tobago, en øde og perfekt sandstrand med palmer og regnskog. Vi forberedte ingredienser til pizza i båten og tok med oss pikkpakket i land på ettermiddagen. Så tente vi bål av bambusstenger og palmeblad og laget våre egne calzoner, som vi stekte på takke på bålet. Til drikke plukket vi bare kokosnøtter fra trærne og drakk kokosvann. Det skumret og ble etter hvert mørkt. Vi holdt liv i bålet og lå og slumret i sanden under en stjerneklar himmel og med små lysglimt av ildfluer rundt omkring oss. Vi hadde lyden av det rike fuglelivet fra regnskogen i bakgrunnen og fra havet, som slo inn mot land foran oss. Og langt der ute kun ett lys fra topplanterna på Vilja, som viste vei til hjemmet vårt som lå og duvet så stolt på havet. Vi satt der lenge, etter hvert uten å veksle ord. Det var en følelse av fullkommenhet som kom til oss alle.»

TREKLØVERET:
Mamma Ingrid, pappa Jon Petter og datteren Karen Marie.

Oi, dette var en kort seilas!

KAREN MARIE DA DE HADDE SEILT ETT DØGN FRA LANZAROTE TIL GRAN CANARIA.

oss. Men det alternativet virket stadig mer fjernt og direkte feil. Ikke bare er Karen Marie blitt sjøvant, hun er en viktig del av teamet vårt. Hun lærer masse, er en kilde til glade påfunn og minner oss alle på å være til stede i nuet og nyte de gode øyeblikkene, sier Ingrid med et smil.

GULLSTUND

De gode øyeblikkene. Det er så mange av dem:

– Som å våkne grytidlig morgen og se treåringen rusle opp mot cockpit der pappa'n hennes har soloppgangsskiftet. De to får noen minutter for seg selv, før jeg følger etter. Og så blir det felles frokost med müsli og melk, mens solen reiser seg opp fra horisonten. Og så, for å gjøre morgenens gullstund fullkommen, kommer det plutselig en flokk delfiner og slår følge med oss på ferden. De hopper opp i luften og svømmer på kryss og tvers foran baugen. Vi spenner på oss selene og tar oss frem til fordekket. Der ler

vi av alle spilloppene de finner på. Og nå er det treåringen som ville vise OSS hva vi ser: «Se, mamma, se! Der er det en delfin. Og der hopper den!»

TENKT PÅ MYTTERI

Ingrid og Jon Petter har erfart at de gjennom disse tre årene i seilbåt blir stadig mindre opptatt av materielle ting. Og Ingrid synes det er veldig greit at «husarbeidet» er unngått på en knapp time. En kahytt på 45 kvadratmeter er langt raskere å få rengjort enn et stort hus. Men selv om det er flest gode dager, kan det selvsagt bli krangling og konflikter også.

– Alt blir så konsentrert om bord. Vi er sammen døgnet rundt, bor tett, langt hjemmefra, uten fluktmuligheter og uten andre mennesker enn hverandre å spille på. Ingen tvil om at det kan være krevende. Jeg må innrømme at tanken på mytteri har streift meg mer enn én gang. Men heldigvis erfarer vi at vi blir stadig bedre på «å skru ned

KOSESTUND: Mamma Ingrid og Karen Marie hygger seg med adventskalenderen. Men de er mangfoldige mil unna vinter, kuldegrader – og jul i Norge ...

varmen» i tide, før det koker over. Vi må legge godsiden til og ha tillit til hverandre. Jeg har blitt bedre kjent med Jon Petter på denne turen, og han med meg. Og kanskje enda viktigere, vi er blitt bedre kjent med oss selv, presiserer Ingrid.

GLAD FOR LIVSVALGET

Ingrid og Jon Petter vet ikke hvor lenge de vil leve på havet. Opprinnelig plan var å returnere til Norge på ettersommeren.

– Nå har vi tatt valget om at vi går for jordomseiling og setter kursen vestover i stedet. Hittil har turen gitt oss mye vi ikke ante noe om i forkant. Vi er nysgjerrige på fortsattelsen. Muligheten er her og nå. Vi velger å gripe den.

Begge understreker hvor heldige de er – og er glade og takknemlige for at de tok dette livsvalget.

– Å ha tid til hverandre, lære nye ting, mestre tøffe værforhold, bygge fellesskap og oppleve naturen på nært hold er gull verdt. Vi er mesteparten av tiden uten TV, internett, mobiltelefoner og annet mentalt støy – og har oppdaget at vi kan greie oss helt fint uten de tingene, sier Jon Petter. •